

Rosh HaShanah Day 1 - The Akeidah - Aliyah 4

[Genesis]

(22)10:Avraham stretched forth his hand, and took the knife to slaughter his son.

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמָּאכָלֶת

לְשַׁחֵט

11:The angel of the LORD called to him out of the heaven, and said, "Avraham, Avraham!" He said, "Here I am.

אֶת־בְּנוֹ: 11:וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מְלָאָךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר

12:He said, "Don't lay your hand on the boy, neither do anything to him. For now I know that you fear God, seeing you have not withheld your son, your only son, from Me.

אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 12:וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ

אֶל־הַנֶּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי | עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־

יִרָא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חָשְׁבָתָ אֶת־בְּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ

מִמֶּנִּי:

כָּל־שָׂדִים וְיִטַּע אֲשֶׁר בְּנֵהוּ עַל־כֵּן הָשֵׁם
בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עֲוֹכֶם וַיֵּגֶר אֲבֹרָהֶם בְּאֶרֶץ
כָּל־שָׂדִים יָמִים רַבִּים

① וְהָיָה אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֲכָלִים נָסָה אֶת
אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר אֲכִיּוּ אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי
וַיֹּאמֶר קִדֹּל נָא אֶת בִּזְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ
אֶת יַעֲזֹק וְכָךְ כָּךְ אֵל אֶרֶץ הַמִּוֵּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ
שָׁם לֵעֹלָה עַל אֹחֶז הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֲכִיּוּ
וַיֵּשְׁבוּ אֲבֹרָהֶם בְּבֶקֶר וַיִּחַבְשֵׁי אֶת חֻמְרוֹ וַיִּקְדֹּל
אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֶת יַעֲזֹק בָּנוֹ וַיִּבְקַעַ עֵצִי
עֹלָה וַיָּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֲכָלִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אֲבֹרָהֶם אֶת
עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת הַמִּקְוֶה מִרְדֹּזֶק וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם
אֵל נְעָרָיו שֵׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֻמְמוֹר וְאֲנִי וְהַנְּעָר
נִלְכְּהָ עַד כֹּה וְנַעֲשֶׂתָּהּ וְנִשְׁלֹבָהּ אֲכִלְכֶם וַיִּקְדֹּל
אֲבֹרָהֶם אֶת עֵצִי הָעֹלָה וַיֵּשֶׁם עָלָיָהּ יַעֲזֹק בָּנוֹ
וַיִּקְדֹּל בִּידּוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמִּיאֲכָלִית וַיֵּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיֹּאמֶר יַעֲזֹק אֵל אֲבֹרָהֶם אָבִיו
וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי בָנוֹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
וְהָעֵצִים וְאִיֶּה הַשִּׁיָּה לֵעֹלָה וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם
אֲכָלִים יִרְאֶה לוֹ הַשִּׁיָּה לֵעֹלָה בָנוֹ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחְדָּו וַיָּבֹאוּ אֶל הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֲכָלִים
וַיִּבֶן שָׁם אֲבֹרָהֶם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים
וַיַּעֲקֹד אֶת יַעֲזֹק בָּנוֹ וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
בִּמְעַל לְעֵצִים וַיִּשְׁכֹּחַ אֲבֹרָהֶם אֶת יָדּוֹ וַיִּקְדֹּל
אֶת הַמִּיאֲכָלִית לְשֹׁחֵט אֶת בָּנוֹ וַיִּקְרָא אֲכִיּוּ
מוֹכֵלֵךְ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם אֲבֹרָהֶם
וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי וַיֹּאמֶר אֵל תִּשְׁכַּח יָדְךָ אֵל הַנְּעָר

וַיָּבֹאוּ
אֲשֶׁר
הִנֵּה
עֲשִׂיתִי
רַתְּהָבָה

ואכל תעשׂו כל מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
אכלים אתה ולא זשכת את בנך את יחידך
מונני יישא אברהם את עיניו וירא והנה איכל
אחר נאחזבסבך בקרניו ויכך אברהם ויכחז
את האיכל ויעכלו כלכלה תחזת בנו ויכר
אברהם שם המכום הוא יהוה יראה אשר
יאמר היום בהר יהוה יראה ויכרא בוכלאך
יהוה אכל אברהם שנית בוך השמים ויאמר בי
נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא זשכת את בנך את יחידך כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחזול אשר על שפת הים וירש זרעך
את שער איביו והתברכו בזרעך כל גויי הארץ
עקב אשר שמועת בקלי וישב אברהם אלזערו
ויקמו ויככו יחזרו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מיכלה גם הוא בנים כלחזור אחיך את
עוץ בכרו ואת בוך אחיו ואת קבואל אבי ארם
ואת כשד ואת חזו ואת פכדש ואת ידכף ואת